

ØSTEUROPAÆISK BØRNEHJÆLP

Transport nr.53 til Rumænien 4 – 12 april 2014

Iasi – Cornatel

Vi læssede den Rumænske sættevogn fra ØB's overfyldte lager på Rønhave ved Sønderborg onsdag 2 april fra kl.9. Hjælperne startede med at bære de sidst ankomne ting op i siden af sættevognen for at vi kunne få de ting ud som først skulle pakkes. Lykke kom med en stor trailer som var fyldt med ting som også skulle med. Jeg havde måttet strege mange ting fra min planlagte liste for at få de mest nødvendige ting med. Det havde været meget vanskeligt at få puslespillet til at gå op, mange ting må vente til næste transport. Der var denne gang en del store ting og kasser så jeg havde håbet at vi var tidligt færdig, men kl. blev 19.40 inden sidste kasse kom ind. Vi måtte snyde landbrugsskolen for 15 stole dem var der ikke plads til, men alt andet planlagt og lidt til kom med. Et rigtigt godt læs var læsset men vi var trætte. Transporten koster 25000kr som er betalt med tips midler fra Kulturstyrelsen og privat donation, stor tak for det.

Fredag morgen 4 april startede følgebilen min passat med at afhente Jens Bladt Kegnæs kl.4. Bjarne Boddum Sdr. Vilstrup kl.5.10 og Jørgen Bach Schmidt Askov kom med fra tanken ved Rødekro kl.5.30. Alle i følgebilen har selv betalt turen. Turen gik over Dresden, Tjekkiet, Slovakiet til motellet i Ungarn som vi nåede kl.22.05.

Lørdag morgen nød vi morgenmaden og fortsatte mod den Rumænske grænse hvor vi stillede kl. frem til godt 12. Vejafgift blev betalt og vi vekslede penge i Oradie. Før Cluj spiste vi vores 3. madpakke. I Cluj besøgte vi kirken som i mange år har været Filiantrop's lager. Nu er den færdig bygget og er rigtig pæn. På samme vej er der også en trækirke, den besøgte vi også og fik lov til at se indvendigt. Vi ankom til Eva lidt før kl.17 i hendes lejlighed skulle vi sove. Ved 19 tiden kørte vi hen til Josef og Cecilie de gav som sædvanligt aftensmad og her hyggede vi os nogle timer.

Søndag fortsatte vi mod Iasi. Turen gik forbi Lacul Rosu og igennem den flotte Bicas dal, træerne er ved at være grønne så vi nød foråret. Vi kørte over dæmningen ved vandkraft søen og fulgte vejen langs søen. Dejlig tur selvom vejen mange steder er sunket over en meter. Vi ankom til Hotel Corona kl. 19.15, fik nøglerne til vores bestilte værelser. Ingen klagede over standen, de er rigtigt gode. Aftensmad nød vi i deres restaurant.

Efter morgen mad mandag kørte vi de sidste 20km til landbrugsskolen som ligger 26km før Iasi. Kl. var lidt over 8 og lastbilen var kommet. Vi gik ind på direktørens kontor, her kom visedirektøren og Engelsk læreren også. De blev meget glade da de så lastbilen, de havde ikke set min mail, men vi var meget velkomne. De fortalt at skolen havde 50 års jubilæum. De bød på kaffe som trak lidt ud.

Derfor blev klokken 9 før vi kunne starte aflæsningen som hurtigt blev klaret af de mange hjælpere. De fik 7 kasser ny dyner (52stk), 8 kasser nye hovedpuder (147stk), 27 1 mandsborde til værksted's skolen, 22 kantine borde, 86 stole, 2 reol sektioner, 2 overhed projektor, 25 strikkede tæpper, 1 kasse nye ringbind. Nu kan halvdelen af skolen beboer få en ny dyne og alle beboer kan få en ny hovedpude og så har de lidt i reserve. Spisesalen vil også blive frisket op med rødbrune borde og røde stole, en rigtig dejlig donation at aflevere til meget tilfreds modtager. Vi fortsatte nu mod lasi og mor og barn hjemmet. På gaden ved Nicolina var der vejarbejde og nedlægning af nye skinner så vi kunne ikke dreje op på broen men måtte fortsætte lige ud. Lidt længere henne havde de lagt grus over skinnerne, her kørte jeg over, men lastbilen fortsatte. Da han 10 min senere ikke var kommet ringede jeg til ham og forklarede at jeg holdt og ventede på ham. Det viste sig at han ikke havde forstået. Da jeg igen ringede fortalte han at han holdt ved et hospital. Jeg kørte frem og vendte da det var muligt. Men hvor holdt han, vi kunne ikke se ham nogen steder heller ikke i de gader vi havde passeret. Så jeg ringede igen, denne gang fik han en til at oplyse adressen og så fandt vi ham nær centrum. Derfra kørte vi så til Mor og barn, men på broen var der også vejarbejde, men vi klarede det. Forstanderinden Magdalene var til møde, men der var en anden som talte Engelsk. Mor og barn hjemmet fik 2 kasser nye puder, 5 stole, 1 boks madras, 6 barnesenge, 10 køkkenting, 1 lænestol, 25sække tøj og nye strikkede ting. Vi forlod Mor og barn kl.12.45 noget senere som jeg havde planlagt. Der var nu godt 3 timers kørsel til næste aflæsning ved skolen i Cornatel. De fik 122stk 1. mands borde, 126 stole, 6 kateter, 5 store tavler, 5 små tavler, nogle sække strikkede ting. Her havde vi læsset af kl. 17.30. Jeg lovede direktøren at jeg gerne ville komme i næste dag og sortere bordene og finde de stole som passer til, vi aftalte kl.9. Sidste aflæsning var ved kirken i Cornatel sættevognen var knap halvfuld. Her var Geo fra Foscani kommet for at hente hans ting og Cornel's bror var kommet fra Onesti for at hente Cornels ting. Robert fra Adjud hjalp også ved aflæsningen ved skolen. Der var også kommet andre for at hjælpe. Senere kom Præsten Ioan også. Siden af sættevognen blev åbnet og aflæsning og sortering kunne begynde. Kirkegrunden blev godt fyldt op af mange stakke til de forskellige modtagere. Lastbilen var tom kl.19, 2 timer senere som planlagt men dem havde vi mistet i lasi. Cornel i Onesti fik 26 kasser nye hovedpuder godt 400 stk. de fleste til hospitalet i Onesti, 70 tøj, 1 kasse briller. Geo fra Foscani fik 2 boks madrasser, 78 stol, 7 stk 4 mands borde, 3 køkkenting, 1 kasse briller, 9 sække tøj. Hans bil blev fyldt helt op, det er meget mere som de 7,5m3 du fortalte sagde han og var meget glad for de ting som han fik. Robert og Dorel fik 1 orgel, 10 senge, 11 madrasser, 1 yderdør, 5 vinduer, 15 køkkenting/porcelæn, 1 computer m.m.(Robert) 60 stole (Marasesesti), 45 tøj, 1 kørestol, 1 toilet stol, 15 div. møbler, 1 vaskemaskine, 1 brændeovn, 1 tavle, 3 guitar, 2 barnevogne, 1 kasse briller. Senge, madrasser, lidt møbler og tøj blev stillet i garagen. 1 classesæt lagde vi presenning over resten blev afhentet. Godt trætte trak vi os tilbage, nok et læs var nu kørt til Rumænien og fordelt til de planlagte modtagere og alle var rigtig glade for de ting som de havde fået. Lily serverede aftensmad, en vellykket dag var omme.

Tirsdag morgen kl.9 var vi ved skolen i Cornatel. Direktøren bød på kaffe, skolen havde emneuge så vi forstyrrede ikke. Børnene bar de gamle møbler ned fra 1 sal og knuste dem i skolegården. Jeg

sorterede skolebordene i de forskellige modeller og højder, fandt de stole som passede til bordene. Først bar vi møbler på plads i klasseværelserne på 1 sal, her havde børnene været i gang, men næsten intet var rigtigt placeret, det rettede vi. I stue etagen blev de gamle møbler flyttet mod væg og de nye blev båret ind. Dette arbejde havde de aldrig kunnet gøre selv. Jeg kender modellerne og kan hurtigt finde de rigtige stole, jeg hængte stolene op under bordene så både børn og lærer kunne se systemet. Jeg er meget glad for at vi tog tid til at gøre dette sidste arbejde. Direktøren var også glad for hjælpen og meget glad for møblerne og specielt fordi der var stole med. Det er der altid når jeg leverer, de kan ikke bruge de gamle for de har ingen når der er borebænke møbler. Dorel ringede til en i landsbyen som havde en ladbil. Vi læssede de 15 2.mands borde og 30 stole + et kondi redskab. Kondi redskabet blev leveret til skolen i Caiuti, skolemøblerne blev leveret i landsbyen Pralea. Pralea er under skolen i Caiuti. Jeg betalte 100 lej ca. 170kr til "vognmanden", det var en stor hjælp for os. Da vi kom tilbage til kirken i Cornatel havde Lily tændt for grillen, vi spiste uden for. Bilca måtte vi også aflægge et besøg her var de i gang med at lave fundament til en ny kirke, men de havde ingen penge og kun 6-7 poser cement. Vi fortsatte ud til floden og broerne. Denne gang havde floden flyttet sig så der ikke var vand under den første bro. Vi så den gamle kirke og fortsatte over "højbroen" forbi kilden og ud til den nye sigøjner kirke. Her var der lagt en stor bjælke over floden. Straks kom der nogen og låste kirken op. Vi gik tilbage til bilen og nød det dejlige forårsvejr. Næste stop var ved kirken i Tomasoia. Dorel havde fortalt at der var gudstjeneste kl.18, vi var i god tid så vi gik en tur i landsbyen. Vi havde håbet at Præsten Ioan havde været der så vi kunne se søndagsskole lokalet først. Han var lidt forsinket og undskyldte sig. Han hilste straks på os. Han fortalte menigheden om os. Ved 19 tiden ville vi køre, han spurgte om vi ville se søndagsskole lokalet, det ville vi gerne, nogle af de store piger havde låst op. Vi så også køkkenet som vi har leveret og Kjeld har monteret rigtigt pænt. Da vi kørte fortsatte han med gudstjenesten. Lily serverede igen aftensmad og Dorel tændte op i kakkelovnen.

Onsdag morgen kørte vi til Adjud hvor vi på markedet købte lidt frø og 10kg sætte kartofler til Maria. Det kørte vi så til Landsbyen Ruginesti med. Vi så Marias nye hjem og mødte begge drengene. De har lidt jord, en ko, grise, kaniner m.m. Skolen i Ruginesti fik også et besøg, den kan bruge et classesæt. Personalet ringede efter direktøren som kørte med os til en anden skole i Anghlesti. De kan bruge 16 skoleborde til store elever og 15 stole til de skoleborde som Holland har doneret. Direktøren viste os også 2 børnehaver. Vi ville gerne have besøgt flere skoler men formiddagen var omme. Vi kørte tilbage (28km) og spiste igen uden for sammen med Lily og Dorel. Vi hvilede os lidt det havde vi ikke haft tid til de andre dage. Jeg ville gerne se den bro som de havde bygget i Landsbyen Cotofanesti, så der kørte vi ud. Efter lidt søgen fandt vi den. Her havde elmastene ikke været lange nok så de havde forlænget dem med 2 stk af 1m fra den sidste elmast. Så nu er der kun 2/3 elmast tilbage. Det er rigtigt dejligt at se elmastene er blevet til broer, det erkender jeg at jeg ikke var sikker på. Men de kan godt hvis de har materialerne. Vi havde god tid så vi kørte til landsbyen hvor Præsten Ioan bor, jeg har aldrig været der. Men hurtigt fik jeg øje på skolebussen og Ioan var i gang med at svejse hængsler på en port. De blev meget

glade for vores besøg. De har været i gang med at udvide huset. De har også lidt dyr. Det var rart at se hvor de bor, jeg har mødt dem mange gange. Vi kørte også op i landsbyen bag Cornatel og besøgte den anden kirken og kirkegården i Cornatel. Da vi om aftenen havde spist Lily`s mad kom Robert og Dana, sammen med Lily og Dorel sang de for os i køkkenet i Cornatel.

Torsdag morgen stod vi tidligt op, trods vi havde bedt Lily og Dorel om at sove serverede de morgen mad for os. Ved 6 tiden tog vi afsked med dem og kørte mod Bukarest. Vores mål var Folkets hus kl. ca. 10 og rundvisning kl.11. Men sådan gik det ikke GPS ville ikke modtage vejnavn og derfor heller ikke føre os til Folketshus. Det regnede men vi fik set meget af byen i de ca. 2 timer vi kørte rundt. Vi var heldige for selvom klokken var 12 så fik vi lov at følge efter et hold, rundvisningen var lidt mindre og vi kom så ud næsten på samme tid som planlagt. Næste besøg var Revolutions pladsen og centralkomiteens bygning hvor Ceausescu holdt sin sidste tale. Vi besluttede at vi ikke gad gå og blive våde, derfor ringede jeg til Julliane som var på vej hjem fra skole. Vi aftalte at vi ville køre hen til restaurant Bugati her kunne Julliane så gå hen og vi ville spise sammen. Vi ønskede Julliane tillykke med fødselsdagen om fredagen. Vi startede på hjemturen ved at køre ca. 200km, i Rimicu Valcea overnattede vi på et Motel her spiste vi også aftensmad.

Fredag morgen fortsatte vi igennem bjergene. Vi prøvede et langt nyt stykke motorvej, kort efter var vejen spærret i ca. 1 time på grund af ulykke. I Auid spiste vi lidt på en lille restaurant. Vi kørte forbi det store fængsel og så på deres landbrugsbygninger. Kørte tilbage og så på den nye kirke som blev brændt af for nogle år siden, den er nu næsten færdig udvendig. Sidst på dagen passerede vi grænsen og stillede uret tilbage. På landevejskroen i Ungarn spiste vi vores wienersnitzel og Bjarne fik gullasch. Motellet i Abonoy blev nået kl.21.

Lørdag fortsatte vi i dejligt forårsvejr igennem Ungarn, Slovakiet, Tjekkiet, Dresden og Tyskland. De sidste ca.100 km i Tyskland regnede det, vi var ved tanken ved Rødekro kl. 23 her tog vi afsked med Jørgen. Bjarne blev kørt hjem til Sdr. Vilstrup og vi fortsatte til Kegnæs. Turens længde var på 5433km. Tak for dejligt fællesskab og hjælp ved aflæsningen. Igen en rigtig dejlig tur.

Med venlig hilsen

Østeuropæisk Børnehjælp

Rumænien afdeling

Arne Lorenzen

Tlf.74405247 Mobil 40865247